پس ای مردم، در خانه های تان نماز بخوانید چون برترین نماز انسان آن است که در خانه اش بخواند مگر نماز فرض.

از زید بن ثابت رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم برای خود در مسجد اتاقی حصیری درست نمود و چند شب را در آن نماز خواند تا اینکه مردم اطراف ایشان جمع شدند. شبی صدای ایشان را نشنیدند و گمان کردند خوابیده است؛ بنابراین برخی از آنها گلوی خود را صاف کردند تا رسول الله صلی الله علیه وسلم صدای آنها را بشنود و بیرون بیاید؛ اما رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: «مَا زَالَ بِكُمُ الَّذِي رَأَيْتُ مِنْ صَنِيعِكُمْ، حَتَّى خَشِيتُ أَنْ يُكْتَبَ عَلَيْكُمْ، وَلَوْ كُتِبَ عَلَيْكُمْ مَا قُمْتُمْ بِهِ، فَصَلُّوا أَيُّهَا النَّاسُ فِي بُيُوتِكُمْ، فَإِنَّ أَفْضَلَ صَلاَةِ المَرْءِ فِي بَيْتِهِ إِلَّا الصَّلاَةَ المَكْتُوبَةَ»: «در این چند شب متوجه شوق و اشتیاق شما شدم و ترسیدم که این نماز بر شما فرض شود؛ و اگر بر شما فرض شود، نمی توانید آن را به جا آورید؛ پس ای مردم، در خانه های تان نماز بخوانید چون برترین نماز انسان آن است که در خانه اش بخواند مگر نماز فرض».

[صحیح است] [متفق علیه]

این حدیث شریف بیان می کند که برای رسول الله صلی الله علیه وسلم در یکی از گوشه های مسجد اتاقی از حصیر آماده شد؛ ظاهرا ایشان معتکف بودند؛ و شب را در آن به نماز سپری می کردند که عده ای صدای ایشان را می شنوند و به ایشان اقتدا می کنند؛ و به همین منوال چند شب می گذرد تا اینکه در شبی صدای رسول الله صلی الله علیه وسلم را نمی شنوند؛ بنابراین به گمان اینکه خوابیده است، برای بیدار کردن ایشان صداهایی از گلو ایجاد می کنند که رسول الله صلی الله علیه وسلم نزد ایشان آمده و توضیح می دهد خواب نبوده است؛ بلکه از این می ترسد نماز شب بر ایشان فرض شود؛ و در ادامه بیان می کند که اگر این نماز بر آنها فرض شود، نمی توانند آن را به جا بیاورند و فرض شدن آن بیش از توان آنها می باشد. و می فرماید: برترین نماز نافله برای آنها، همان نمازی است که در خانه های شان بخوانند.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/11292